

**ОКРЕМІ КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ КОМПЛЕКСНОЇ ОЦІНКИ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ
ЗАЛІЗОРУДНОГО ПІДПРИЄМСТВА**

Афанасьєв Є.В. д.е.н., професор кафедри менеджменту і адміністрування, **Афанасьєв І.Є.** к.е.н., старший викладач кафедри менеджменту і адміністрування, **Фертас Наджіб**, аспірант кафедри менеджменту і адміністрування, Криворізький національний університет, м. Кривий Ріг, Україна.

Вступ. В сучасних умовах господарювання підприємства залізорудної галузі України, які у своїй більшості зосереджені в Криворізькому басейні, повинні перш за все належним чином оцінювати свій потенціал, під яким мають на увазі сукупність виробничо-економічних ресурсів і можливостей спрямованих на досягнення цілей господарської діяльності підприємства за умов невизначеності ринкових умов, яка зумовлює ризик втрати його конкурентоспроможності. Проте, щодо ринку залізорудної сировини і мінеральної продукції проблема попередження та усунення (мінімізація) ризиків є особливо гострою та потребує від залізорудних підприємств наявності резервів виробничого, організаційного та фінансового характеру і пов'язана зі зміною кон'юнктури ринку [1, с. 94].

Мета роботи. Вдосконалення процесу комплексного оцінювання конкурентоспроможності ресурсного потенціалу залізорудного підприємства.

Матеріали та методи. Ресурсно-виробничий потенціал є складною системою, тому рівень його ефективності повинен оцінюватися сукупністю показників. Провідне місце належить показникам завантаження елементів виробничого потенціалу. Методичною основою їх визначення є співвідношення результату з масою ресурсу, що використовується на його досягнення. Показники завантаження ресурсів потенціалу повинні давати можливість проводити порівняльну оцінку ефективності використання різних елементів

виробничого потенціалу як окремого підрозділу, так і цілісної виробничої системи, тобто підприємства.

Результати. Торговельно-економічні зв'язки України в останні роки розвиваються в несприятливих умовах політичної недовіри, погіршення кон'юнктури внутрішніх ринків, падіння виробництва, інфляції, взаємних неплатежів тощо. Природно, що інтереси України потребують змінити цю тенденцію, створити «клімат довіри» і ділового партнерства. Також необхідно враховувати, що незважаючи на значний мінерально-сировинний потенціал України, нерозвідані (прогнозовані) ресурси в основній своїй більшості є геологічно більш складними для їх відкриття, важкодоступними для промислового освоєння і менш ефективними у порівнянні з запасами, що експлуатуються. Їх використання потребує масштабних обсягів геологорозвідувальних робіт та інвестицій. Важливим моментом тут є інтенсифікація виробництва, що потребує ефективного використання виробничих потужностей, для характеристики якої використовуються показники, які можна розділити на три групи. До першої відносять комплексні показники віддачі засобів і рентабельності. До другої відносять ті, що описують використання робочої сили та предметів праці, у конструкції яких характеристики засобів праці не використовуються, але вони мають тісну кореляцію із ними (їх називають побічними показниками використання засобів праці). Третю групу складають побічні показники, які ділять на загальні і часткові.

Висновки. Отже, основне завдання даного дослідження, пов'язане з визначенням і оцінкою впливу на ефективність господарської діяльності залізорудного підприємства шляхів використання наявного ресурсно-виробничого потенціалу та розробка методологічної основи для комплексної оцінки його раціональної величини та ефективності використання. Виходячи з усього вище сказаного, можна стверджувати, що у конкурентоспроможному розвитку залізорудного підприємства центральне місце займає ефективне використання ресурсно-виробничого потенціалу, що ґрунтується на врахуванні:

взаємозв'язку та взаємовпливу між усіма складовими вказаного потенціалу; впливу на величину та ефективність його використання широкого спектру внутрішніх і зовнішніх чинників; можливостей оперативного внесення змін до визначених раціональних величин потенціалу та його складових і прийнятті дієвих управлінських рішень спрямованих на вдосконалення господарської діяльності, пов'язаної, зокрема, з диверсифікованим розвитком сировинної бази і конверсією підприємства.

Список літератури.

1. Афанасьєв Є.В., Ткаліченко С.В., Федоренко С.О. Математична база та логіка моделювання й оцінювання економічного ризику конверсії гірничих підприємств. *«Інноваційний розвиток гірничодобувної галузі»*: матеріали II міжнар. наук.-техн. конф., м. Кривий Ріг, 14 груд. 2017 р. Кривий Ріг: Вид. центр ДВНЗ «КНУ», 2017. С. 94.

УДК 339.3

СПИСАННЯ ЗАПАСІВ НЕЗАВЕРШЕНОГО ВИРОБНИЦТВА ТА ЗАПАСІВ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

Бондарчук О. М. к.т.н, доцент кафедри економіки, організації та управління підприємствами, **Єпик О.О.** здобувач, Криворізький національний університет, м. Кривий Ріг, Україна.

Вступ. На сьогоднішній день в умовах ринкової економіки основою всіх виробників є досягнення максимального прибутку підприємства з мінімальними витратами, що в першу чергу є основою забезпечення розвитку підприємства, підвищення його продуктивності праці, технічного переоснащення та модернізації виробництва, вихід на внутрішні та зовнішні ринки та досягнення конкурентних переваг підприємства. А для забезпечення безперебійного ведення діяльності підприємства є формування запаси.

Метою роботи є обґрунтування ефективних методів списання запасів незавершеного виробництва та запасів готової продукції на витрати.